

Новини Манмін

№ 35 12 квітня 2015

«Я не міг заперечити існування живого Бога»

Могутні справи, які спростовують всі теорії і переходять межі людських знань

Бог любові бажає, щоби всі люди спаслися, тому Він явив Своє існування через справи Святого Духу, щоби люди прийняли Господа. Також Бог приходять до нас, щоби ми могли знищити всі думки, направлені проти Нього, і мали праведне християнське життя (зліва направо: доктор Кванк'ю Лі, доктор Елвін Гван, доктор Гілберт Че і професор Йонвук Парк).

У 2006 році доктор Кванк'ю Лі почав хвилюватися про свою матір, яка, здавалося, надто захопилася вірою і часто ходила до церкви. З цією тривогою він пішов за нею і там зустрів живого Бога. Тепер чоловік готується стати пастором (Фото 2).

У неділю, коли син пішов за своєю матір'ю, на ранковому богослужінні старший пастор Джерок Лі проповідував про небеса. Чоловік послухав проповідь, детально вивчив інформацію, ніби готувався зробити наукове дослідження для дисертації. Тоді він не знайшов жодних логічних помилок у проповідях. Він також побачив дещо дивовижне, що зруйнувало його власні рамки думок.

То була кругла веселка навколо сонця. Він розповів: «Таку веселку я побачив вперше. То було незрозумілим явищем, навіть якщо брати до уваги хмарну райдужність, одне з атмосферних явищ, тому що такі веселки траплялися дуже часто у церкві, особливо у значні для церкви дні, як, наприклад, роковини. Крім того, тисячі людей бачили веселки.

Тому, якщо говорити про ймовірність, то напевно була робота Бога. Я не міг того заперечити».

Потім чоловік приєднався до зборів відродження і зцілювався від хронічного алергічного риніту. Крім того, він отримав благословення мати дитину. Його дружина чекала на дитину протягом 13 років, і після приходу у церкву у них народився син. Тож чоловік не міг заперечувати існування Бога.

«Я був вимогливою людиною. Я вважав, що духовне мене не стосується. Я вважав, що живу у достатку і був задоволений своїм життям, тому я сумнівався у необхідності знати духовне. Однак тепер я палко бажаю дізнаватися про духовне. Мій спосіб мислення повністю змінився. Бачачи у церкві докази існування живого Бога, я подумав, що буде розумним швидко змінити свої думки».

Сьогодні знання постійно розширюються. Думки людей забруднилися важливістю гуманізму. Тому щоби допомогти людям повірити в існування Бога, повинні відбуватися

такі справи, які руйнують всі теорії і переходять межі людських знань. Лише коли вони бачать і відчувають щось дивовижне, що переходить їхні межі, вони можуть самі зустріти Бога, і Він стане їхнім Богом.

Програма ДжіСіЕн, яка називається «Створення і наука», розповідає про Божий план створення і про справжність Біблії, засновуючись на проповіді доктора Джерок Лі (www.gcntv.org). Доктор Елвін Гван, нейробіолог, віце-президент ВМХЛ, допомагає програмі у якості наукового консультанта. Він сказав: «Наука недосконала. Теорія, яка виникла колись, через деякий час може вважатися неправильною. Але пояснення Бога незмінне, воно дає нам відповіді на запитання, на які ніхто досі не міг дати відповідь. Якщо ви визнали Бога, ви побачите, як одночасно вирішаться всі ваші проблеми» (Фото 1). Всесвітня мережа християн-лікарів поєднала лікарів-християн всього світу і підтвердила могутні справи Бога за допомогою певних медичних фактів. Президент

організації доктор Гілберт Че, директор лікарні Йозеї Джел зазвичай відчував розчарування доки не відвідав Центральну Церкву Манмін. Чоловік почувався безпорадним, стикаючись із несподіваними проблемами пацієнтів, незважаючи на те, що він робив все можливе для їхнього лікування.

Тим часом, у 2000 році він завітав на двотижневі Особливі збори відродження, які проводив доктор Джерок Лі. Він був вражений, коли побачив, що багато членів церкви зцілилося від артриту коліна, грижі поперекового диска, паралічу і поганого зору. Для нього то був гарний час, щоби відновити своє життя як християнського лікаря (Фото 3).

Він зрозумів, що всі хвороби мають духовні причини. Він сказав: «Коли я бачу багато пацієнтів, які страждають на діабет, гіпертонію, параліч і рак, я засмучуюсь і сподіваюся, що вони також почують Євангеліє святості, зрозуміють причини своїх хвороб і отримають зцілення і спасіння. Я часто говорю своїм пацієнтам, що якщо вони хочуть звільнитися від хвороби, вони мають вірити в Бога».

Доктор Йонвук Парк, професор коледжу у місті Ульсан, прагнув отримати Божу благодать. Потрапивши у Церкву Манмін у Південному Ульсані, він розпочав оновлене християнське життя (Фото 4).

Він отримав відповіді на всі свої запитання, які виникали у нього під час проповідей «Послання Хреста», «Дух, душа, тіло» і «Лекції по Книзі Буття». Він також був свідком зцілення від багатьох хвороб, раку і лейкемії, після молитви доктора Джерок Лі.

«Свідоцтво старої дияконіси Юндок Кім було дивовижним. Вона мала опік третього ступеню, але зцілилася лише після молитви доктора Лі! Це дивовижно! Після цього люди починають вірити у живого Бога».

Йому шкода, що більшість людей у світі не знають, хто вони і для чого живуть. Він додав, що ми повинні жити, усвідомлюючи, хто ми є і маючи ціль у житті.

Духовна віра – це не те, що люди можуть мати внаслідок свого бажання. Її дає Бог згори. Людина, яка відкриває своє серце, приймає Господа і знищує всі теорії і знання, може отримати цю духовну віру від Бога. Надалі люди відчувають зцілення у дусі і тілі за допомогою дії Святого Духа і мають справжній спокій.

«Шануй свого батька та матір свою»

«Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку ГОСПОДЬ, Бог твій, дає тобі!» (Книга Вихід 20:12).

Старший пастор доктор Джерок Лі

Ісус – Божий Син. Він прийшов на землю у тілі і навчав людей про те, що найбільшою і найпершою заповіддю для нас є любити Бога, а другою – любити своїх ближніх (Євангеліє від Матвія 22:37-40). Він сказав так, тому що якщо людина виконує ці дві заповіді, вона може виконати будь-яку іншу заповідь.

Десять Заповідей, які записані у Книзі Вихід, поділені на дві групи: заповіді з 1-ї по 4-у говорять про любов до Бога і до інших, заповіді з 5-ї по 10-у говорять про те, що треба любити своїх ближніх як самих себе.

Тепер давайте розглянемо п'яту заповідь: «Шануй свого батька та матір свою».

1. Ми повинні шанувати своїх батьків у Господі

Навіть якщо це не записано у Десяти Заповідях, якщо людина має добру совість, вона знає, що її природний обов'язок – шанувати своїх батьків. Тоді чому Бог встановив це як заповідь: «Шанувати свого батька та матір свою»?

Це не означає, що ми повинні шанувати їх у тілесному розумінні цього слова. Це означає, що ми повинні шанувати своїх батьків у Господі, а саме, відповідно до Божого Слова (Послання до ефесян 6:1). Якщо ми слухаємося своїх батьків, які говорять, щоби ми не ходили до церкви у неділю, – це не є шануванням, але навпаки, ми підемо на загибель разом із ними.

Якщо ми дійсно любимо і шануємо своїх батьків, насамперед ми будемо євангелізувати їх і допомагати

отримати спасіння.

У 2 Книзі Хроніки 15:16 написано: «І навіть Мааху, матір царя Аси, й її він позбавив права бути царицею, бо вона зробила була ідола Астарті. І Аса порубав боввана її, і розтер, і спалив у долині Кедрон». Якщо цариця поклоняється ідолам, це означає, що вона не лише постала проти Бога і прямує шляхом руйнування, але також, залучаючи людей до поклоніння ідолам, вона вводить в оману людей, ведучи їх до знищення.

Тож цар Аса не погодився зі своєю матір'ю, але офіційно усунув її з посади цариці. Таким чином люди дізналися про ту проблему, а матір могла відвернутися від своїх дій. Це і є справжнє шанування своїх батьків.

І найголовніше, можна сказати, що ви дійсно шанували своїх батьків, якщо привели їх у небесне царство.

2. Ми повинні шанувати Бога, Котрий дав нам життя

Шанувати своїх батьків – це те саме, що виконувати Божі заповіді і шанувати Його. Іншими словами, людина, яка щиро шанує Бога всім серцем, звичайно, шануватиме своїх батьків. Людина, яка щиро шанує своїх батьків, також служитиме Богові всім серцем. Але першочерговим є служіння Богу.

Бог створив вас і мене, наших батьків і прабатьків, а також всіх предків минулих поколінь. Бог – це Той, Хто створив Адама, першого чоловіка, і дав життя всьому людству. Незважаючи на те, що зачаття відбувається у момент злиття сперматозоїда з яйцеклітиною, перше зерно життя дає саме Бог.

Крім того, тіло, яке ми бачимо, – це лише оболонка, потрібна для тимчасового життя у цьому світі, а справжнім господарем нашого «я» є дух нашого тіла. Незалежно від того, як старатиметься людина, вона не зможе самостійно зробити зерно життя. Також, незалежно від накопичених знань, ми не можемо створити або скопіювати дух людини. Навіть якщо нам вдасться зробити форму, клонувавши клітини, якщо Бог не дасть духа для того тіла, ми не зможемо назвати людиною те, що отримаємо в результаті. Це може зробити лише Бог, а дух людини може народитися знову лише завдяки Святому Духу. Тому істинний батько

нашого духу – наш Бог.

Отже, ми повинні добре ставитися до своїх фізичних батьків, але ми повинні любити і поважати Бога-Отця більше, бо саме Він дав нам життя. Також якщо батькам відомий цей факт, вони знають, що діти – це дар від Бога, дорогоцінні душі (Псалом 126:3), і намагатимуться виховувати їх відповідно до Божої волі.

3. Якщо ми любимо Бога, ми шануємо своїх батьків від щирого серця

Шанувати означає поважати, слухатися, гарно поводитися з іншими належним чином. Тепер давайте перевіримо, чи нехтували ми коли-небудь своїми батьками, чи були уважними до них, говорячи, що любимо Бога.

Коли ваші літні батьки говорили щось слушне, чи не вважали ви те дурницею, чи не зневажали ви їх своїми словами і діями? Любов до Бога і шанування батьків – це неподільні речі.

У 1 Посланні Івана 4:20 написано: «Як хто скаже: Я Бога люблю, та ненавидить брата свого, той неправдомовець. Бо хто не любить брата свого, якого бачить, як може він Бога любити, Якого не бачить?»

Також у Євангелії від Матвія 15:4-9 Ісус докорив книжникам і фарисеям, коли вони забрали речі, які треба було віддати батькам, стверджуючи, що віддали їх Богові. Це сталося не тому, що вони щиро служили Богові. Те, що вони віддавали Богові, було лише виправданням. Те, що вони повинні були віддати батькам, вони забирали собі.

Якщо ми дійсно любимо Бога і поважаємо Його від щирого серця, ми не можемо не любити своїх батьків і шанувати їх від усього серця. Більше розуміючи Божу любов, ми також розумітимемо любов своїх батьків.

Коли ми приймаємо істину, позбуваємося гріхів і зла, повністю перебуваємо у Божому Слові, у наше серце входить справжня любов, і ми розуміємо любов і милість своїх батьків, які нас народили і виростили. І тоді ми можемо служити їм з любов'ю від щирого серця.

4. Благословення, яке отримують люди, які шанують Бога і своїх батьків в істині

У Книзі Вихід 20:12 Бог говорить про благословення, яке отримують люди, які люблять Бога і шанують своїх батьків від усього серця: «Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку ГОСПОДЬ, Бог твій, дає тобі!»

Тут не просто мається на увазі те, що ми насолоджуватимемося довголіттям на цій землі. Це означає, що все з нами буде добре, ми матимемо міцне здоров'я і захист Бога, а також добре вестиметься душам нашим. Тоді нас не спіткатимуть аварії і нещастя, ми отримаємо благословення у родині, на роботі і у власному бізнесі. Все це є складовими частинами благословення довгими роками життя.

Так сталося з Рут, про яку читаємо у Старому Заповіті, була язичницею, яка вийшла заміж за юдея, але її чоловік помер у молодому віці, не залишивши після себе дітей. Ноомі, її свекруха, сказала, що вона може йти, шукати нового щастя в іншому краї, але вона відмовилася від особистого щастя заради виконання законного обов'язку невістки і разом з Ноомі пішла жити в Юдею.

Саме тому, що Рут була такою жінкою, Бог дозволив їй мати великі благословення, хоча вона була язичницею. Бог дозволив їй зустріти багатого чоловіка, одного з родичів померлого першого чоловіка, котрий став її новим чоловіком. Крім того, її нащадком став цар Давид, і Бог дозволив, щоби її ім'я було записане у родоводі Спасителя Ісуса. Як обіцяв Бог, завдяки тому, що Рут шанувала свою свекруху від щирого серця, вона отримала духовні і матеріальні благословення, що переливалися через край.

Любі брати і сестри у Христі, якщо ваша любов до Бога справжня, ви не лише служитимете братам за вірою, але також своїм батькам, своєму чоловікові або дружині, родичам і сусідам. Доказ вашої щирої любові проявиться у добрих справах, які прославляють Бога.

Сподіваюся, ви запалите світло істини для людей за допомогою своїх досконалих і добрих справ, як це зробила Рут. В ім'я Господа я молюся про те, щоби Бог, Який прославився через такі ваші справи, винагородить вас славою і благословеннями.

Символ віри

1. Центральна Церква Манмін вірить, що Біблія – це досконале і бездоганне Слово, яке надихнув Бог.
2. Центральна Церква Манмін вірить у єдність і дію трисидного Бога: Бога-Святого Отця, Бога-Святого Сина і Бога-Святого Духа.
3. Центральна Церква Манмін вірить, що ми отримали прощення за гріхи через кров Ісуса Христа, якою Він викупив нас.
4. Центральна Церква Манмін вірить у воскресіння і вознесіння Ісуса Христа,

- Його Друге пришествя, тисячолітнє царство Христа і вічні небеса.
5. Члени Центральної Церкви Манмін сповідують свою віру через «Апостольський символ віри» кожен раз, коли збираються разом, і вірять у його зміст буквально.
- «[Бог] Сам дає всім і життя, і дихання, і все». (Книга Дії 17:25)
- «І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спаслися ми мали». (Книга Дії 4:12)

Новини Манмін

Ukrainian

Видавництво Центральної Церкви Манмін

29, цифровий-ро 26-Гіль, Гуро-гу, Сеул, Корея (152-848)
Телефон: 82-2-818-7047 Факс: 82-2-818-7048
<http://www.manmin.org/english>
www.manminnews.com
e-mail: manmin@manmin.kr
Видавець: доктор Джерок Лі
Головний редактор: старша дияконіса Геумсун Він

«Я щасливий, що дізнався про Центральну Церкву Манмін і відвідую її»

Центральна Церква Манмін має парафію у Китаї, а також парафію для іноземців, які живуть у Південній Кореї. Серед них є осередок, що складається з в'єтнамців, які відродилися. Давайте дізнаємося про їхні свідчення.

В'єтнам

«Моє християнське життя повністю відновилося»

Дияконіса Ліу, лідер осередку

У липні 2006 року я зареєструвалася у Центральній Церкві Манмін, прийшовши до церкви разом зі своїм чоловіком-корейцем. У той час я не дуже добре знала корейську, тому я не могла зосередитися на проповіді під час богослужіння. Досі я ніколи не ходила до церкви, тож все для мене було новим. Тим часом, я відчула любов Бога.

Коли моєму синові було три роки, він їхав на пасажирському сидінні машини, за кермом якої був мій чоловік. Двері не були щільно зачиненими, тож вони відкрилися прямо на дорозі під час руху. Мій син випав на проїжджу частину. Що найгірше, його переїхав автобус. Наслідки могли бути надто трагічними. Але, опинившись між колесами, дивовижним чином мій син вцілів. Він був неушкоджений. Алілуя!

Цей випадок повністю змінив моє християнське життя. Я почала святити День Господній і віддавати десятину належним чином. Я намагалася жити за Божим Словом і допомагала в'єтнамцям, членам церкви, які не розуміли проповідь.

З червня 2014 року я стала лідером осередку у парафії для іноземців і перекладала проповіді під час богослужіння на в'єтнамську мову. Я також відвідувала членів церкви разом із пастором і допомагала з перекладом. Я бачила сни, де я вивчала корейські слова, які я досі не знала. То було дивовижно. Живучи у Божій любові, я свідчила про Його любов членам свого осередку. Згодом число членів осередку збільшилося. За це у лютому 2015 року я отримала нагороду у церкві як лідер осередку.

«Стан мого сина-аутиста покращився, і я перестала надто хвилюватися»

Сестра Вентібічъян

Мій син – аутист. Він не міг обслуговувати себе, тому я завжди пильно за ним наглядала і жила у постійній тривозі. Він погано говорив, не міг самостійно ходити у туалет. Він був інвалідом, мав порушення розумового і фізичного розвитку.

У червні 2014 року Ліу, лідер осередку, привела мене у Центральну Церкву Манмін.

Я читала книжки доктора Джерок Лі в'єтнамською. Після того у мене з'явилася надія, що стан мого сина покращиться.

З того часу відбулося значне поліпшення стану. Тепер хлопчик може самостійно ходити у туалет, реагує на те, що йому говорять, відповідає. Раніше він не міг зупинитися, постійно рухався, бо не міг зосередитися. Тепер він може спокійно сидіти самостійно.

Я перестала хвилюватися. Алілуя!

«Багато в'єтнамців бажають ходити на богослужіння»

Сестра Ретірієн

У 2012 році я вийшла заміж за корейця і дізналася про Центральну Церкву Манмін. Я відвідувала богослужіння через Інтернет, користуючись перекладом на китайську мову, тому що переклад на в'єтнамську не надавався. Я розуміла те, що говорилося на богослужінні, тому що навчилася говорити китайською, коли допомагала своєму батькові, який був власником судна.

Я також читала книжки старшого пастора доктора Джерок Лі в'єтнамською: «Небеса», «Пекло», «Послання Христа», «Міра Віри», «Відродження Ізраїлю» і «Моє Життя, Моя Віра», і отримала багато благодаті.

У В'єтнамі мій чоловік старанно поширював Євангеліє. Я також поширювала Євангеліє серед своїх рідних і сусідів, а також у своїй сім'ї. Згодом утворилася сімейна церква, і ми почали разом проводити богослужіння. Кількість людей збільшувалася, утворилося дві групи: в одній було тридцять чоловік, а в іншій – п'ятнадцять. Я також давала всім прочитати книжки старшого пастора, які справляли на читачів велике враження.

У червні 2013 року ми з чоловіком переїхали жити у Південну Корею, тому замість нас членів церкви відвідували мої батьки. Сподіваюся, що богослужіння будуть перекладатися на в'єтнамську мову, щоби багато в'єтнамців мали можливість приєднатися до прекрасного служіння Манмін.

«Я зцілилася від хвороби, а моє християнське життя відновилося»

Сестра Гвантішієн

Я ходила до церкви у В'єтнамі, але часто дримала на богослужіннях. У квітні 2014 року ми з чоловіком приїхали провідати доньку, яка живе у Південній Кореї. Ми жили у неї протягом десяти місяців. Я ходила до Центральної Церкви Манмін, і зі мною відбулися великі зміни.

Зокрема, у серпні 2014 року я взяла участь у літньому виїзному семінарі Манмін. Там я побачила, як люди зцілилися від своїх хвороб завдяки молитві доктора Джерок Лі і відчула живого Бога.

Крім того, я зцілилася від риніту, який непокоїв мене протягом 27 років. Раніше мій чоловік не міг перестати вживати алкоголь і палити, але тепер позбувся своїх поганих звичок. Після повернення до В'єтнаму я палко молюся про створення філії Церкви Манмін у В'єтнамі.

Сила БОГА

«Я перебував на порозі смерті, але Бог відродив мене»

Брат Гвапійон Чої, 27 років, перебував у комі внаслідок двосторонньої пневмонії, викликаної туберкульозом. Він був на межі життя і смерті. Але отримавши молитву доктора Джерок Лі, що переходить межі простору і часу, він отямився. Його легені швидко відновилися, і скоро він одужав. Швидке одужання молодого чоловіка неможливо було пояснити з точки зору медицини.

До молитви_ Хворий дихає через апарат штучного дихання, тому що обидві легені вражені туберкульозною пневмонією.

Після молитви_ Раніше внаслідок туберкульозу у легенях було видно темні плями. Тепер їх немає.

Брат Гвапійон Чої зі своїми батьками

«Бог говорив зі мною мовою любові»

Доктор Мік'ян Кім – професор і мистецтвознавець, яка любить і високо цінує корейське образотворче мистецтво. Нещодавно вона отримала благословення: її дисертацію було опубліковано на веб-сторінці Музею сучасного мистецтва у Нью-Йорку. Вона була першою кореянку, чия дисертацію розмістили на сайті Музею сучасного мистецтва. Тепер окрім своєї дослідницької роботи, вона зосередилася на проповідях і молитві доктора Джерок Лі. Нижче наводимо інтерв'ю з нею.

3. Як ви прийшли у церкву?

Сестра Їхай Гван була студенткою, яка відвідувала мої лекції. Вона дала мені почитати книжку доктора Джерок Лі «Послання Христа». Кожні два тижні вона приносила мені одну з його книжок. Мене дуже зацікавили книжки, тож я прочитала близько десяти. Також я слухала лекції по Книзі Буття і Об'явлення.

Я ходила у пресвітеріанську церкву в Кореї і у баптистську церкву у США, тож спочатку лекції мені здалися чимось новим. Але вони мене дуже заінтригували. Потім я більше дізналася про Центральну Церкву Манмін. У 2012 році я разом зі своєю донькою отримала молитву доктора Лі, оскільки я чула, що його молитви дуже могутні. Минуло два роки, і Бог привів мене до церкви.

У той час я розпочала дослідницьку роботу, яка мене дуже цікавила. Робота мала успіх, і мені захотілося продовжити її. Я мріяла заснувати дослідницький центр, де могли би відбуватися семінари з образотворчого мистецтва, планувалися і проводилися виставки. Але в процесі підготовки мене спіткали великі фінансові проблеми. Саме тоді мою школу відвідав професор Йонкеол Чої зі спеціальною лекцією. Я поговорила з ним про Центральну Церкву Манмін і старшого пастора доктора Лі. Тоді я захотіла знову побувати у церкві і отримати його молитву.

3. Про що помолівся доктор Джерок Лі, коли ви зустрілися з ним?

У червні 2014 року я звернулася до старшого пастора, щоби отримати його молитву для вирішення своєї фінансової проблеми. Він сказав лише такі слова: «Швидко увійди у духовний світ».

Я вважала себе духовною людиною, що з моєї сторони було надто зарозумілим. Я належала до пресвітеріанської церкви, де увага зосереджувалась на законі і доктрині, але весь час надавала особливого значення «духу». Але я швидко змінила свої думки. Я думала так: «Якщо він так сказав, значить я не була людиною духу. Я повинна знову подумати про це».

Протягом наступних шести місяців всі мої проблеми вирішилися. Тим часом, Бог дав мені можливість відчути, що весь цикл благословень був не випадковим. Я відчула справи Бога в останній день своєї 100-денної молитви обітниць, відчула Його присутність. На всі свої проблеми я отримала абсолютно несподівану відповідь. Бог відповів мені ще у більшій мірі.

3. Яким є ваше християнське життя тепер?

Чесно кажучи, мені було важко відвідувати Молитовні збори Даниїла, які розпочиналися о 9 вечора і тривали цілу ніч. Зазвичай я ходила на ранкову молитву, тому я звикла просинатися о 4:30 ранку і лягати спати до 11 вечора. Коли я почала ходити на Молитовні збори Даниїла, розклад мого життя змінився. Я завжди була сонною протягом перших шести місяців. Але дивно було те, що я не хотіла зупинятися. Через сім місяців я звикла до такого режиму. Я вже не стомлювалася, була сповнена Духом навіть при малій кількості годин сну.

У Центральній Церкві Манмін я не бачу ревності і заздрості між членами церкви. Звичайно, у церквах не повинно бути ревності і заздрості. Але я бачила багато церков, де люди заздрили одне одному і ділилися на фракції. Я дивувалася, що

Доктор Мік'ян Кім, Парафія 19

2015

Вона – перший корейський мистецтвознавець, чия дисертація було опубліковано на веб-сторінці Музею сучасного мистецтва в Нью-Йорку, однієї з найбільших картинних галерей світу.

Заголовок: «Експресія без свободи: корейське експериментальне мистецтво у 1960-х – 1970-х роках»

Мистецька нагорода Га Йон Гун за критичну статтю (2014)

Директор Корейського дослідницького інституту мистецтва (2006 і до теперішнього часу)

Професор мистецтвознавства Університету Кангнам (1989 і до теперішнього часу)

Запрошений професор Каліфорнійського університету м. Берклі, штат Каліфорнія

у Церкві Манмін все було інакше, слухала проповіді старшого пастора: «Дух, душа і тіло», «Глава любові», «Голос, спонукання і керівництво Святого Духа», а також «Лекції по Книзі Йова». Я відчувала, ніби знайшла дорогоцінні камені, які були розкидані по величезному піщаному полю, і зв'язую їх разом. Для мене вони зійшлися разом у величезне єдине ціле. Я постійно шукала більше таких каменів і також зв'язувала їх.

3. Ви – перший корейський митець, чия дисертація було опубліковано на веб-сторінці Музею сучасного мистецтва у Нью-Йорку. Можете нам розповісти про це?

Коли я страждала від невирішеної проблеми, я отримала Мистецьку нагороду Га Йон Гун.

Цю нагороду давали дуже впливовим митцям і мистецтвознавцям в Кореї... І я її отримала! Про це написали у щоденній газеті і надрукували моє фото. Сестра Гван, моя студентка, показала газетну статтю старшому пастору. Вона сказала йому: «Професор, яка раніше отримала вашу молитву, заробила велику нагороду». Він зрадів і поклав руки на фото, помолвився Богові молитвою благословення. Але я не знала про те. У лютому 2014 року, після того, як я дізналася, що мене обрали переможницею, яка має отримати Мистецьку нагороду Га Йон Гун, я взяла участь у виставці, яка відбулася у художній галереї Пара Сайт у Гонконзі, темою якої стали перформативні тенденції в Японії, у Південній Кореї і на Тайвані у 1960-х роках. Також я представила свою докторську дисертацію англійською мовою у мистецькому архіві Азії, мистецькому дослідницькому центрі Гонконгу. Відбувся семінар і обговорення. Я прочитала лекцію, яка була заснована на моїй дисертації за картинами виставки. Також відбулося обговорення питань за темою. Наступного дня мені подзвонили з Музею сучасного мистецтва у Нью-Йорку.

Вони сказали, що почули про мою лекцію у Гонконзі і попросили прочитати лекцію для вчених Музею сучасного мистецтва та інших запрошених осіб. Мою докторську дисертацію вперше було надруковано у 2000 році. Це була перша дисертація корейською мовою, яка досліджувала корейське сучасне мистецтво. Вона внесла великі зміни до корейського сучасного мистецтва. У квітні 2014 року я відвідала Музей сучасного мистецтва і прочитала лекцію перед багатьма директорами і доглядачами з подальшим обговоренням. Після остаточного редагування дисертації протягом наступних шести місяців її було опубліковано у мережі на веб-сторінці Музею сучасного мистецтва у лютому 2015 року.

Я давно хотіла поділитися своєю дисертацією зі світом. Тепер завдяки молитві старшого пастора над моїм фото я отримала благословення втілити свою мрію.

3. Про що ви мрієте?

Я вдячна, тому що зрозуміла, що Бог привів мене у церкву для спасіння моєї душі. Я думала, що отримала спасіння раніше, що я була духовною людиною. Оскільки Бог знав, що це не так, Він привів мене у церкву, щоби я дійсно стала людиною духу.

Раніше я приділяла своїй роботі, вивченню і дослідженню, по п'ятнадцять годин на день. А тепер тема моєї дослідницької роботи стала проповіддю старшого пастора. Я слухаю їх і роблю замітки. Я не можу зрозуміти, який плід народиться завдяки моему дослідженню.

Я думала, що можу догодити Богові, вивчаючи більше, але тепер я хочу позбутися всіх гордовитих знань, які заважають Божій любові. Я би хотіла просто виконувати всій обов'язок, який Бог дав мені у молитві. Це стане пріоритетом у моєму житті. Кожної миті я хочу чути про те, чого бажає Бог, і крок за кроком йти під Його керівництвом. І у кінці свого життя я хочу сказати Йому: «Боже, я була покірною Тобі». Сподіваюся, що так і буде.

Телефон: 82-2-824-7107
www.gcnetv.org
webmaster@gcnetv.org

MCM
Міжнародна семінарія Манмін

Телефон: 82-2-818-7334
www.manminseminary.org
manminseminary2004@gmail.com

WCDN
Всесвітня мережа християн-лікарів

Телефон: 82-2-818-7039
www.wcdn.org
wcdnkorea@gmail.com

Урім букс

Телефон: 82-70-8240-2075
www.urimbooks.com
urimbook@hotmail.com